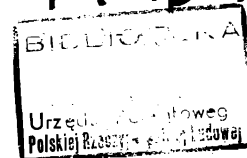

15 czerwca 1929 r.

2

URZĄD PATENTOWY

F426 13/44

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 9956.

Kl. 72 d 19.

Bohdan Pantoflíček
(Pilzno, Czechosłowacja).

Pocisk specjalny.

Zgłoszono 31 grudnia 1926 r.

Udzielono 29 stycznia 1929 r.

Pierwszeństwo: 2 stycznia 1926 r. (Czechosłowacja).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest pocisk specjalny: pocisk gazowy, lub dymny, bomba lotnicza lub tym podobny, którego wybuch musi zmieszać kilka różnych składników lub ich produkty, albo też zapoczątkować ich wzajemne oddziaływanie na siebie.

W myśl niniejszego wynalazku pocisk składa się z kilku oddzielnych otwartych u góry naczyń 1, zaopatrzonych w dna 2, które są osadzone współśrodkowo tak, jak to przedstawia rysunek. W miejscach styku 3, 4 naczynia te są ze sobą szczelnie połączone, przyczem połączenie to najlepiej jest uskutecznić, wkręcając poszczególne naczynia jedno w drugie, zalutowując następnie miejsca styku. Połączenie poszczególnych naczyń między sobą jest, jak wi-

dać na rysunku, uskutecznione w ten sposób, że poszczególne miejsca styku są tak wysoko położone jedne nad drugimi, że pozostaje między nimi dosyć miejsca na otwory 5 do napełniania, przez które tworzy się dostęp do komór 6, powstałych między poszczególnymi naczyniami, przyczem komory te stanowią właściwe naczynia dla odpowiednich materiałów.

Największe zalety takiego wykonania stanowi to, że można łatwo zbadać poszczególne naczynia przed lub podczas składania, dalej to, że napełnianie ich można łatwo uskuteczniać nawet po złożeniu całego pocisku, wreszcie to, że można łatwo sprawdzać stan w jakim się znajdują materiały wypełniające pocisk oraz to, że ewentualne napełnianie materiałami

można wykonać także w zupełnie gotowym pocisku, tak że można zupełnie wykończyć pocisk i naładować go dopiero w dowolnej chwili wcześniej lub krótko przed użyciem.

Zastrzeżenie patentowe.

Pocisk specjalny, jako to pocisk dymny, gazowy, bomba lotnicza lub tym podobny, znamienny tem, że potrzebne do założenia poszczególnych materiałów komory utworzone są przez poszczególne naczynia, zaopatrzone w dna, i są osadzone jedno w

drugiem współśrodkowo, a w miejscach styku ze sobą szczelnie połączone w ten sposób, że poszczególne miejsca styku leżą jedno nad drugim w takich odstępach, że między nimi jest dość miejsca dla odpowiednich otworów do napełniania, przez które można wypełnić poszczególne naczynia odpowiednimi ładunkami.

Bohdan Pantofliček.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,

rzecznik patentowy.

